

Türkiye'nin Yunanistan ile Trakya sınırında girdiği çekişme akla bu deyim getiriyor.

2000 yılında yayınlanan Alt Emperyalizm ve Türkiye kitabında geçen bu deyim zamanın üst düzey askeri yöneticilerinden birisinin belirlemesine dayanıyordu. Türkiye Suriye'den Abdullah Öcalan'ı sınırdışı etmesini istemiş, aksi durumda askeri operasyon yapacağını açıklamıştı. Suriye de denileni yapmıştı.

Burada akla şu soru geliyordu: Öcalan'ın Suriye'de bulunduğu yıllardan beri bilindiğine göre Türkiye neden 1999 yılını beklemişti? Suriye'yi neden daha önce açık olarak tehdit etmemişti?

Askeri bir yetkili nedeni gayet güzel açıklıyordu: Suriye ile kapıştığımızda Yunanistan da şöyle veya böyle harekete geçecekti. Dışarıda Suriye ve Yunanistan, içerde ise PKK; Türkiye daha önce 2,5 düşmanla savaşabilecek durumda değildi. Üç cephede savaşabilecek güce ulaştıktan sonra sesimizi yükselttik.

1990'lı yıllarda bu güce sahip olmayan Türkiye ordusu nasıl olmuştu da buna ulaşmıştı?

1990-1991'deki Birinci Körfez Savaşı'na Türkiye, Cumhurbaşkanı Özal'ın ısrar etmesine rağmen katılmaz. Genelkurmay Başkanı Torumtay Cumhurbaşkanı ile ters düştüğü için istifa eder. En üst düzeydeki askeri yetkili bu savaşa girmek istememektedir çünkü Birinci Körfez Savaşı ilk elektronik savaş sayılır. Çarpışmalar havada ve karada gece yapılmaktadır ama Türk ordusu gece görememektedir. Karanlık basınca ordu kör olmaktadır, gece görüş için gerekli elektronik aletlere sahip değildir.

1995 yılında İsrail ile askeri bir anlaşma imzalanır. Buna göre İsrail Türk savaş uçaklarından başlayarak orduyu elektrikleştirir. Kitapta da belirtildiği gibi bunu en iyi anlayacak olan savaş içindeki PKK militanlarıdır. Uçakların daha önce rastgele bombalayıp gittiklerini ama son zamanlarda isabet oranlarının hayli yükseldiğini belirtirler.

Zaman içinde elektronik araçlar helikopterlere ve tanklara da takılacaktır.

Ordu artık u cephede birden savařabilecek gūte olduėuna inanmaktadır ve Suriye'yi tehdit etmesinin nūnde engel kalmamıřtır.

Aradan yirmi yıl geçti ve durum bazı yönlerden değişti.

Suriye ordusu eski gūcūnde deėildir. Rusya'nın hava desteėi ile İnan ve Lūbnan Hizbullah'ının askerleri olmasa epeyce zayıflamıřtır.

Tūrkiye o yıllarda başlayan silah sanayisini geliştirdi ve silahlı insansız hava araçlarını kendisi yapabilecek duruma geldi. Ek olarak başka silahlar da yapıyor ve ihraç ediyor.

Yunanistan'da ise durum pek deėiřmedi.

Yunanistan Trakya sınırından ūlkeye girmek isteyen mūlteceri gaz bombası kullanarak geri pūskūrtūrken, Tūrkiye tarafından da mūlteceriler öteki tarafa itiliyor.

İçiřleri Bakanı'nın "140 bin mūlteci sınırı geçti" açıklamasına inanmak mūmkūn deėil.

Nerede bu insanlar?

Deniz yoluyla Yunanistan adalarına geebilenlerin sayısı az. Kara yoluyla geebilenlerin ise bir yerlerde bulunmaları gerek. Az sayıda olsalardı insanlar saklanabilirdi ama yūz binden fazla insan saklanamaz.

Bu kadar insan sınırı geçmiş ise, nerede bunlar?

Yunanistan ile Tūrkiye arasında tanklı toplu savař çıkmaz. İki ūlke de NATO ūyesi, Yunanistan ek olarak Avrupa Birlięi ūyesidir.

Tūrkiye, Rusya ve İnan dıřında būtūn komřularıyla savařabileceęini her fırsatta gūstermek istiyor.

Ūlkedeki mūltecerin bir būlūmūnūn Yunanistan sınırına sūrūlmesi aynı zamanda bir gū gūsterisidir.

İstedikleri sonucu alamayacaklar.

AB belki biraz taviz verecek ama ne mūltecer için verdikleri parayı çok artırmaları ve ne de en az yūz bin mūlteciyi almaları mūmkūn gūrūnmūyor.